

Lòng thống hối

Hoài Đức

Chậm buồn

PHIÊN KHÚC

1. Quỳ đây con đón đau cõi lòng. Trông
2. Vì đâu Cha đáng yêu vô ngần. Hang
3. Hối tâm, Thiên Chúa những mong chờ: Nhân

về dĩ vãng thấy hãi hùng. Trần mi ứa hàng lệ thống
hèn cam mến những cơ hàn? Vì đâu xác hồn Cha tan
loại sao cứ luôn hững hờ? Kìa ơn cứu chuộc bao quý

hối. Tội con xin Chúa rửa sạch trong.
nát? Vì đâu Cha chết nơi trần gian?
giá. Người ơi! Sao nở bỏ hoài ru?

Hoài tưởng ngàn khổ hình ai oán. Tâm hồn xác thịt đau
Ngàn thuở, từ quả rồi cây Cấm. Linh hồn nhân loại vương
Kìa cả một cảnh trời thay sắc, Vũ trụ kinh hoàng tan

đón, Cha xả sinh và tất hơi tàn trên cây giá.
lắm trong tội khiên, ngày tháng mong tình Cha êm ấm.
tác. Non chuyển rung, màn rách đôi, người xưa than khóc!

Chén cay đắng Cha uống tận cùng. Tuôn sôi lệ rót máu
Chúa nhân ái, Cha luân tuất vô cùng. Quên lãng ngại báu cứu
Xác Con Chúa treo giữa ngọn đồi. Sông núi ghi dấu muôn

hồng, Lòng nhân ái thành công. Những nếp
trùng. Tội nhân thế đền xong. Dầu sắt
đời. Giờ tang tóc nào phai! Ngắm Thánh

sống xưa nay đã khiến Cha đọa đầy. Ôi biết
đá lạnh lòng cất tiếng vang rợn rừng, than trách
giá trên cao, Chúa tắt hơi thắm sâu. Ôi thế

bao giờ con đáp đền cân xứng! Ứa nước
nhân loại gây khổ hình cho Chúa! Chúa hơi
nhân! Đứng mê mãi đường xưa nữa! Trước Thánh

mất đêm ngày, thống hối tâm hồn này. Nguyên Chúa
trước nhan tiên, tiếng khóc than ưu phiền. Nguyên Chúa
giá lạnh châu, Hãy chấp tay khấn cầu. Nguyên Chúa

tha thứ vì công nghiệp xót thương. Quyết từ
tha thứ ngàn muôn tội lỗi xưa. Đáp tình
tha thứ đời đen bạc đã qua. Nhắc hồn

p nay: hiển Cha toàn thân, lánh phù vân.
Cha, dấu cho đời qua tháng ngày trôi.
lên! Thế gian phù vân dứt sợ vương;

p Chúa nhân từ! Xuống ơn chở che hồn xác con.
Trái tim này cháy lên lửa yêu chẳng phút
Khắc ghi lòng những ân sung muôn đời xót thương.